

متن پرسش

سلام استاد: یکی از سوالات اساسی که ذهن من و شاید خیلی های دیگه رو به خودش مشغول کرده اینه که چرا علارغم این که هیچ یک از ما انسان ها در درون خودش تمایلی به درد و رنج ندارد با این حال کم و بیش متحملش می شویم؟! در واقع همه ی ما دچار نوعی تعارض و تضاد بین خواسته ی درونی و امر بیرونی می شویم خواسته ی درونی که به ما می گوید که هیچ یک از انواع درد و رنج و با هیچ شدت و حدتی قابل پذیرش نیست و واقعیت بیرونی که به ما نشان داده است که چنین خواسته ای تحقق پذیر نیست در واقع هسته ی اصلی سوال این است که علت این تعارض و تضاد بین این میل درونی و ان امر بیرونی چیست؟ در این که فایده ها و ثمره های زیادی بر درد رنج های ما هست شکی نیست ولی سوال این جاست که چرا این فایده ها و ثمره ها باید با چیزی که مخالف با فطرت و میل درونیه ماست حاصل بشه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد خوب است به جواب سؤال شماره ی ۱۵۲۶۹ رجوع فرمایید.

موفق باشید